

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Marcenco, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Marcenco împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Direcția Generală, Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău, Evghenia Verlan, Natalia Rîșcanu și Cornel Rîșcanu cu privire la anularea refuzului și obligarea transmiterii în proprietate a terenului,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Mihail Marcenco, s-a admis apelul declarat de Evghenia Verlan, s-a casat parțial hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis în parte o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă :

La 29 mai 2015 Mihail Marcenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la anularea refuzului și obligarea transmiterii în proprietate a terenului.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza Deciziei Comitetului Executiv al sovietului raional Frunze de deputați ai poporului nr. 3/33 din 14 martie 1989, înregistrată la OCT Chișinău la 05 iulie 2006 cu nr. 0100/06/927, a fost atribuit terenul cu suprafața de 300 m², amplasat în mun. XXXXX, după reclamant.

A susținut că în baza deciziei menționate, la 02 aprilie 2015 s-a adresat cu cerere Consiliului mun. Chișinău prin care a solicitat transmiterea în proprietate privată a terenului cu suprafața de 300 m², amplasat în mun. XXXXX.

Prin răspunsul nr.21/628 din 29 aprilie 2015 i-a fost comunicat de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău despre faptul că la solicitarea adresată a fost informat anterior prin scrisoarea nr. 21/2299 din 14 noiembrie 2014, astfel că cererile repetate depuse cu același conținut, nu se examinează.

A considerat că refuzul este neîntemeiat și ilegal, iar cererea sa a fost examinată greșit de către Direcția Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău, cu interpretarea eronată a situației de fapt.

Totodată a menționat că, la 14 mai 2013, a depus o cerere prin care a solicitat Direcției Funciare a Consiliului mun. Chișinău să-i transmită în folosință terenul cu suprafața de 300 m², amplasat în mun. XXXXX. Prin scrisoarea nr. 01/1-09-1273 din 22 mai 2013, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare i-a adus la cunoștință despre procedura de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casele de locuit amplasate în localitățile urbane.

La 09 august 2013, reclamantul s-a adresat repetat Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare cu solicitarea de a reexamina cererea privind darea în folosință a terenului cu suprafața de 300 m², amplasat în mun. XXXXX, atenționând că nu cere transmiterea terenului în proprietate privată.

Prin scrisoarea nr. 21/512-df din 05 noiembrie 2013, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a solicitat reclamantului de a legifera construcțiile neautorizate și de a prezenta Extrasul din registrul bunurilor imobile și anexele la decizia Comitetului Executiv al sovietului raional Frunze de deputați ai poporului nr. 3/33 din 14 martie 1989. Drept urmare, garajul lit. 8 a fost legiferat prin procesul-verbal de recepție finală nr. 973 din 30 decembrie 2010, iar de la Arhiva de Stat a obținut toate anexele la decizia Comitetului Executiv al sovietului raional Frunze de deputați ai poporului nr. 3/33 din 14 martie 1989, astfel că la 16 aprilie 2014, a transmis toate documentele solicitate.

A mai indicat că prin scrisoarea nr. 21/2299 din 14 noiembrie 2014, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a refuzat examinarea cererii repetate, pe motiv că Planul cadastral/geometric al terenului la zi diferă de cel anexat la decizia din 14 martie 1989 și nu poate fi edificat un acces separat.

A mai relatat că, în capitolul II al Regulamentului Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău sunt stabilite exhaustiv atribuțiile direcției, iar, în conformitate cu pct. 2.10 al Regulamentului, Direcția generală are atribuția de bază de a înainta propuneri privind vânzarea terenurilor proprietate municipală.

A considerat reclamantul că Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău urma doar să examineze cererea depusă și să o transmită cu propunere Consiliului Municipal Chișinău pentru a fi examinată și emisă o decizie.

Astfel, examinarea cererii înaintate nu este de competența Direcției și refuzul acesteia este unul formal și vădit neîntemeiat.

A susținut că terenul aferent casei de locuit i-a fost atribuit conform legii, prin decizia Comitetului Executiv al sovietului raional Frunze de deputați ai poporului nr. 3/33 din 14 martie 1989 și sunt întrunite toate condițiile legale pentru trecerea acestui teren în proprietatea sa, iar motivele invocate de pârât sunt formale.

Prin încheierea din 02 februarie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost atrasă ca intervenient accesoriu Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare.

Prin încheierea din 26 septembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost atrasă ca intervenient accesoriu Verlan Evghenia.

Prin referința depusă de Evghenia Verlan s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Mihail Marcenco și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3 000 de lei.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău au fost atrași ca intervenienți accesorii Natalia Rîșcanu și Cornel Rîșcanu.

Prin hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea depusă de Mihail Marcenco și cerința intervenientului accesoriu Evghenia Verlan cu privire la încasarea din contul lui Mihail Marcenco a cheltuielilor de judecată în sumă de 3 000 de lei.

La 30 iunie 2017 Mihail Marcenco a declarat apel împotriva hotărârii din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 03 iulie 2017 Evghenia Verlan a declarat apel împotriva hotărârii din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care cerința să fie admisă.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Mihail Marcenco, s-a admis apelul declarat de Evghenia Verlan, s-a casat hotărârea din 06 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea respingerii cerinței intervenientului accesoriu Evghenia Verlan privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a încasat din contul lui Mihail Marcenco în beneficiul Evgheniei Verlan cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei; în rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

La 04 iulie 2018 Mihail Marcenco, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată, menționând că instanțele ierarhic inferioare au apreciat doar probele invocate de către pârât, fără a ține cont de argumentele aduse de reclamant. Totodată a relatat că nu au fost constatăte și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Consideră că instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea cheltuielilor de asistență juridică din contul recurentului în beneficiul Evgheniei Verlan, deoarece ultima a intervenit în proces din propria dorință, iar recurentul nu a înaintat pretenții împotriva dânzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 martie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 03 mai 2018, însă date despre recepționarea acesteia de către Mihail Marcenco lipsesc. Astfel, Completul consideră că recursul lui Mihail Marcenco a fost declarat în termen, deoarece recurentul a menționat în textul recursului că a făcut

cunoștință cu decizia contestată la 08 mai 2018, iar alte înscrisuri ce ar confirma contrariul la dosar lipsesc.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 06 noiembrie 2018 Evghenia Verlan a depus referință prin care a solicitat ca recursul declarat de Mihail Marcenco, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul menționează că Mihail Marcenco, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica în cererea de recurs nu a invocat niciunul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de

succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Marcenco, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Marcenco, reprezentat de avocatul Liubomir Dudulica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat